

Tématem práce je Camphillské hnutí. Jeho postoj k člověku se speciálními potřebami, celostní přístup k pojetí péče jako léčebného a výchovně – vzdělávacího procesu a každodenního života v prostředí komunity. V první části pohlíží zpět ke kořenům a okolnostem vzniku první camphillské komunity sloužící v podstatě dodnes jako model pro další camphillské vesnice, které byly v průběhu následujících let až do současnosti vybudovány. Věnuje se vymezení hlavních principů, filosofickému zázemí a konsensuálním pravidlům tvořícím étos camphillského prostředí. Dále se zabývá postavením klienta a pečovatele, vnitřním uspořádáním života camphillského zařízení, včetně funkce rituálu v životě camphillského společenství. Předkládá výčet a charakteristiku poskytovaných terapií. Stručně popisuje některé aspekty ekonomiky, správy a řízení v praxi camphillských center jako součástí nadnárodní organizace. Poslední část je úvahou o vztahu klient – terapeut a rolemi, které účastníci této základní interakce v rámci camphillské komunity představují. Práci uzavírají náměty k hodnocení, které jsou uvedeny v podobě nestrukturovaného výčtu témat vnímaných aktuálně jako kontroverzní.